

REGEX – WYRAŻENIA REGULARNE

Wstęp do wyrażeń regularnych

Mając do dyspozycji napisy typu:

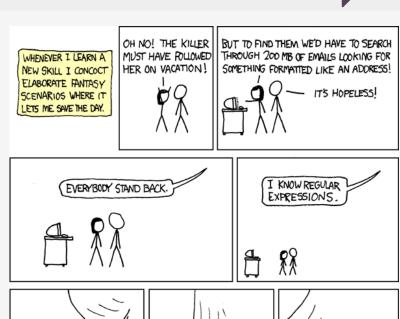
- > 'imie: Jan, nazwisko: Kowalski, wiek: 33'
- > 'imie: Anna, nazwisko: Kowalska, wiek: 28'
- ▶ itd...,

napisz funkcję przyjmującą jako parametr jeden string napisany w dokładnie takim samym formacie jak podanym wyżej, a zwracającą nazwisko osoby z takowego stringa.

Wyrażenia regularne

- Wyrażenia regularne to wzorce opisujące łańcuchy symboli. Możemy np. stworzyć wyrażenie, które będzie pasowało do każdego adresu email, każdej daty, numer telefonu, karty kredytowej itd.
- W Pythonie do posługiwania się wyrażeniami regularnymi jest nam potrzebny moduł o nazwie re.
- Moduł ten pomoże nam wyszukiwać ciągi pasujące do wzorca w tekście albo sprawdzanie czy dany tekst dokładnie pasuje do danego wzorca.
- Python używa tzw. Perlowej składni wyrażeń regularnych, którą poznamy za chwilę.

Wyrażenia regularne - składnia

- Wyrażenia regularne składają się ze zwykłych znaków oraz znaków specjalnych.
- Najprostsze wyrażenia regularne składają się wyłącznie ze zwykłych znaków.
- Przykładem prostego wyrażenia regularnego jest np "Ala". To wyrażenie będzie znajdować w tekście wyłącznie wystąpienia wyrazu "Ala".
- Wszystkie alfanumeryczne znaki (litery alfabetu oraz cyfry) są zwykłymi znakami.
- W wyrażeniach regularnych specjalne znaczenie mają następujące znaki:
 - o kropka: .
 - nawiasy (okrągłe, kwadratowe, klamrowe): ()[]{}
 - o plus: +
 - o minus: -
 - o gwiazdka: *
 - znak zapytania: ?
 - o pipe:
 - o dolar: \$
 - daszek (kareta): ^

- Kropka w notacji wyrażeń regularnych oznacza dowolny znak z wyjątkiem znaku nowego wiersza.
 Np. do wyrażenia .la pasuje Ola, Ala i Ela.
- Nawiasy kwadratowe oznaczają dopasowanie do dowolnego ze znaków w tych nawiasach np. do wyrażenia [OA]la pasuje Ola i Ala ale nie pasuje Ela.
- Znak zapytania oznacza zero lub jedno wystąpnie, np. wyrażenie Olk?a pasuje do Ola i Olka.
- Plus oznacza jedno lub więcej wystąpienie, np. wyrażenie a+le pasuje do ale, aaale, aaale.
- Gwiazdka oznacza zero, jedno lub wiele wystąpień, np. wyrażenie a*la pasuje do la, ala, aaaala.
- Nawiasy okrągłe pozwalają grupować znaki w wyrażeniu tak aby móc do nich zbiorczo stosować różne modyfikatory.
- Nawiasy klamrowe mówią o ilości powtórzeń np. (ala){1,3} oznacza ciąg ala występujący co
 najmniej jeden raz i maksymalnie 3 razy np. ala, alaala, alaalaala wszystkie pasują do tego
 wyrażenia.

Stwórz wyrażenie regularne, które będzie pasowało do napisów:

- wierszowanka, wierszoowanka, wierszooowanka, wierszooowanka
- koń, rum, tan, sin, żyć
- ANNA, PANNA, WANNA
- dwór, twór
- dwór, twór, wór
- wydra, wyydraa, wyyydraaaaaa
- wydra, wyydraa, wyyydraaaaaa, wdr, wydr, wdraaaa
- kura, kra -> na dwa sposoby
- do byle jakiego stringa, obojętnie jak długiego

- Jeśli treść podana w kwadratowych nawiasach zaczyna się od daszka to mamy do czynienia z negacją przedziału, to znaczy do wyrażenia pasuje każdy znak spoza listy np. do wyrażenia [^OA]la pasuje Ela i Bla ale nie pasuje Ola i Ala.
- Jeśli w nawiasie kwadratowym znajduje się znak '-' to oznacza on zakres np. [a-z] oznacza wszystkie małe litery alfabetu łacińskiego a [0-9] oznacza wszystkie cyfry.
- Pionowa kreska czyli pipe oznacza alternatywę np. wyrażenie ala|kota będzie pasowało do słowa ala lub do słowa kota.
- Daszek oznacza początek wiersza.
- Dolar oznacza koniec wiersza.
- Jeśli chcemy użyć jakiegoś znaku, który jest specjalny, ale tak aby był potraktowany jako zwykły (czyli dosłownie) to powinniśmy go poprzedzić backslashem \(\mathbb{L}\), \(\mathbb{I}^*\), itd.
- \d oznacza cyfrę i jest aliasem dla [0-9].
- \s oznacza dowolny biały znak
- \w oznacza słowo i jest aliasem dla [a-zA-Z0-9_]
- **\D**, **\S**, **\W** są negacjami **\d**, **\s**, **\w** pasują do wszystkiego do czego nie pasują ich odpowiedniki.

Stwórz wyrażenie regularne, które będzie pasowało do napisów/zdań:

- ciąg liczba parzysta nieparzysta parzysta nieparzysta, np. 4567, 2589
- Ala ma kota, Ola ma psa, Ela ma papugę
- dwa słowa pięcioliterowe
- nazwa dowolnej zmiennej bez cyfr
- Python jest super... -> tylko taki string, żaden inny
- adres email, np. konto123@gmail.com, jan.kowalski@poczta.pl
- numer telefonu w formacie "+48 654 321 123"

Funkcja search przyjmuje dwa parametry. Pierwszym jest wyrażenie regularne, drugim tekst, w którym szukamy ciągu znaków pasującego do wyrażenia. Jeśli funkcja zwróci None to znaczy, że nie znaleziono żadnego pasującego ciągu znaków. Jeśli udało się znaleźć dopasowanie to zwrócony zostanie obiekt Match, który zawiera informację o tym jaki ciąg dopasował się do wyrażenia oraz jakie jest jego położenie w tekście.

```
In [16]: import re
In [17]: match = re.search(r".la", "My name is Ala")
In [18]: match
Out[18]: <_sre.SRE_Match object; span=(11, 14), match='Ala'>
In [19]: match.group()
Out[19]: 'Ala'
```


• Funkcja **match** przyjmuje dokładnie takie same parametry jak **search**. Różnica polega na tym, że funkcja ta informuje czy początek tekstu pasuje do wyrażenia a nie tylko jego fragment.

```
In [20]: import re
In [21]: match = re.match(r".la", "My name is Ala")
In [22]: match
In [23]: match.group()
AttributeError
                                    Traceback (most recent call last)
<ipython-input-23-bf08e9dfb841> in <module>
----> 1 match.group()
AttributeError: 'NoneType' object has no attribute 'group'
          [24]: match = re.match(r".la", "Ala ma kota")
          [25]: match
```


• Funkcja **fullmatch** również przyjmuje dokładnie takie same parametry. Tym razem sprawdzane jest czy cały tekst pasuje do wyrażenia.

```
In [27]: match = re.fullmatch(r".la", "My name is Ala")
In [28]: match
In [29]: match = re.fullmatch(r"\w*\s\w{4} is .la", "My name is Ala")
In [30]: match
Out[30]: <_sre.SRE_Match object; span=(0, 14), match='My name is Ala'>
```


 Funkcja findall zwraca wszystkie wystąpienia wyrażenia regularnego w tekście. Zwracana jest lista wyników (obiektów typu Match)

```
In [31]: match = re.findall(r".la", "Ala ma kota, a Ola ma psa")
In [32]: match
Out[32]: ['Ala', 'Ola']
```

 Funkcja finditer działa podobnie do findall ale zamiast wrócić na koniec pełną listę wyników zwraca leniwy iterator który zwraca kolejne wyniki w miarę jak po nich przechodzimy.

 Funkcja split z modułu re działa podobnie do metody split dostarczanej przez klasę str. Różnica polega na tym, że możemy podać wyrażenie regularne, względem którego dzielimy.

```
In [48]: new_string = re.split(r".la", "Imiona ich to Ola, Ala oraz Ula")
In [49]: new_string
Out[49]: ['Imiona ich to ', ', ', ' oraz ', '']
```

 Funkcja sub zamieni wszystkie ciągi opisane wyrażeniem regularnym na podany ciąg znaków a jej wariant subn zwróci również informację o tym ile zamian przeprowadzono.

```
In [50]: re.sub(r".la", "Kuba", "Imiona ich to Ola, Ala oraz Ula")
Out[50]: 'Imiona ich to Kuba, Kuba oraz Kuba'
In [51]: re.subn(r".la", "Kuba", "Imiona ich to Ola, Ala oraz Ula")
Out[51]: ('Imiona ich to Kuba, Kuba oraz Kuba', 3)
```

Wyrażenia regularne - tryby dopasowania

- Wszystkie wymienione funkcje przyjmują również opcjonalnie flagi, które decydują w jakim trybie następuje dopasowanie. Poniżej wymienimy najważniejsze z nich:
 - o re.l zaniedbuje wielkość znaków podczas dopasowania
 - **re.A** dokonuje dopasowania wyrażeń **\w**, **\W**, **\b**, **\B**, **\d**, **\D**, **\s**, **\S** jedynie według znaków ASCII, w tym trybie słowo **wąż** nie będzie pasować do wyrażenia **\w**+.
 - re.L dokonuje dopasowania wyrażeń \w, \W, \b, \B według lokalnych ustawień językowych.
 - re.U dokonuje dopasowania wyrażeń \w, \W, \b, \B, \d, \D, \s, \S według standardu
 Unicode. Uaktywania znaki spoza ASCII.
 - re.S sprawia, że kropka dopasowuje się również do znaku końca linii.
 - re.M (multiline), sprawia że daszek pasuje do początku dowolnej linii w tekście a nie tylko początku całego tekstu natomiast dolar pasuje do końca dowolnej linii a nie jedynie końca całego tekstu.


```
In [1]: import re
In [2]: print(re.search(r'ala', 'ala ola ela'))
<re.Match object; span=(0, 3), match='ala'>
In [3]: print(re.search(r'.la', 'ala ola ela'))
<re.Match object; span=(0, 3), match='ala'>
In [4]: print(re.findall(r'.la', 'ala ola ela'))
['ala', 'ola', 'ela']
In [5]: print(re.findall(r'Ala', 'ala ola ela'))
In [6]: print(re.findall(r'Ala', 'ala ola ela', re.I))
['ala']
In [7]: print(re.match('\w+', 'wgż'))
<re.Match object; span=(0, 3), match='wgż'>
In [8]: print(re.match('\w+', 'wgż', re.A))
<re.Match object; span=(0, 1), match='w'>
In [9]: print(re.fullmatch('\w+', 'wqż', re.A))
None
In [10]: print(re.fullmatch('\w+', 'wgż', re.U))
<re.Match object; span=(0, 3), match='wgż'>
```

```
In [1]: import re
In [2]: re.sub(r'\w{4}', 'psa', 'Ala ma kota')
Out[2]: 'Ala ma psa'
In [3]: re.subn(r'\w{4}', 'psa', 'Ala ma kota')
Out[3]: ('Ala ma psa', 1)
In [4]: it = re.finditer(r'.la', 'ola ala ela')
In [5]: for match in it:
   ...: print(match)
<re.Match object; span=(0, 3), match='ola'>
<re.Match object; span=(4, 7), match='ala'>
<re.Match object; span=(8, 11), match='ela'>
```


- Grupowanie pozwala na wydobywanie interesujących nas informacji z napisów.
- Grupujemy część stringa we wzorcu opakowując dany fragment w nawiasy.
- W przypadku uzyskania matcha, możemy się do zgrupowanych wyrazów odnieść poprzez match.group(numer).

```
63]: match = re.match(r"To sa
                                         (\w{3})
[64]: if match is not None:
          imie1, imie2 = match.group(1), match.group(2)
      imie1
      'Ala'
66]: imie2
      '0la'
```

Wstęp do wyrażeń regularnych

Powrót do przeszłości...

Mając do dyspozycji napisy typu:

- 'imie: Jan, nazwisko: Kowalski, wiek: 33'
- 'imie: Anna, nazwisko: Kowalska, wiek: 28'
- ➤ itd...,

napisz funkcję przyjmującą jeden taki string jako parametr, a zwracającą nazwisko osoby z takowego stringa.

Wykorzystaj do tego funkcje search, match, fullmatch oraz findall.

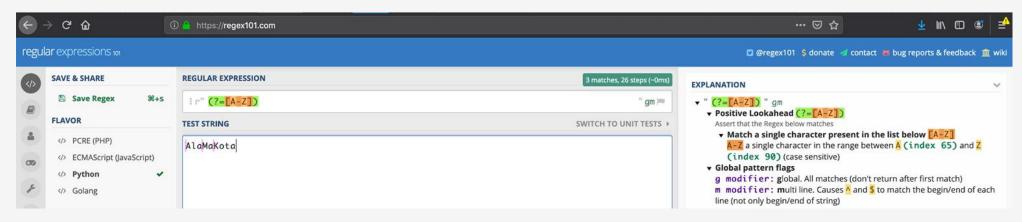
- Istnieje pewne bardzo prosto brzmiące zadanie, które wyjątkowo trudno wykonać bez znajomości wyrażeń regularnych. Wyobraźmy sobie, że tekst zapisany camel casem (CzyliDokłanieTak) musimy przekształcić w listę, której każdy element jest oddzielnym słowem (['Czyli', 'Dokładnie', 'Tak']).
- Pierwszym skojarzeniem jest funkcja split z klasy str ale tam trzeba podać jeden stały ciąg, który rozdziela elementy. Dlatego to wyjście odpada.
- Wydaje się w takim razie, że użycie funkcji split z modułu re będzie tutaj idealne. Problem polega na napisaniu odpowiedniego wyrażenia regularnego.
- Naiwnie wydaje się, że tym wyrażeniem będzie: każda wielka litera czyli [A-Z] ale to jest błąd jeśli
 potraktujemy wielką literę jako coś co rozdziela wyrazy to zostanie ona z nich usunięta a tego nie chcemy.
- W takim razie powinniśmy dodać do wyrażenia grupę przechwytującą w przód (lookahead assertion): (?=[A-Z]).
- Użycie grupy przechwytującej sprawi, że również litera, po której rozdzielamy znajdzie się w wyniku, ponieważ w tej chwili rozdzielamy tak naprawdę po pustym stringu, przed którym stoi wielka litera.
- Właśnie dlatego w poprawionej wersji pierwszy element jest zawsze pustym stringiem.
- Łatwo zauważyć, że jeśli wejściowy string składa się z wyłącznie z wielkich liter, to zostaną one rozdzielone, jeśli chodzi nam żeby następujące po sobie wielkie litery były razem połączone to zadanie robi się jeszcze trudniejsze. Jego rozwiązanie można znaleźć <u>tutaj</u>.


```
In [11]: print(re.split(r'[A-Z]', 'AlaMaKota'))
['', 'la', 'a', 'ota']

In [13]: print(re.split(r'(?=[A-Z])', 'AlaMaKota'))
['', 'Ala', 'Ma', 'Kota']

In [19]: print(re.split(r'(?=[A-Z])', 'UPPER'))
['', 'U', 'P', 'P', 'E', 'R']
```


Do testowania wyrażeń regularnych bardzo przydaje się strona <u>regex101.com</u>